

פדרס

לתוך תיקו. לעיתים, כאשר הוא נזקק בדחיפות לכסף, הוא מקבץ נדבות. כאשר ישראל נמצא בבית, הוא מקבל דמי-כיס מהוריו.

האגודה לזכויות האזרח ביררה ומצ'ה את ישראל נקבע כנכה 100% בגלל מצבו הנפשי והגופני, ושהוא זכאי לתגמולים מהביטוח הלאומי בסכום המתקרב ל-1000 ש"ח לחודש. נראה כי הכסף משולם להוריו. עד כה היה האישפוז בבית-חולים לחולי-גנפש כתינים.

העולם הזה פנה להוריו של ישראל כדי לברר מה הסיבה להתנגדותם לשיחרור בנם מהאישפוז, אולם האב סירב למסור מידע. הוא טען שאינו מעוניין בפירסום בשלבו זה, ורק אם הוועדה הפסיכיאטרית, שאליה היפנה

המסוגל להתמצא טוב כליך בחיי יום-יום, צריך להיות סגור במשך כל חייו במוסד לחר-ליינפש.

זה אולי הפיתרון הקל ביותר לחברה ול-הורים, אבל זה לא אנושי, הם טוענים. הם היו רוצים לראות את ישראל מסודר במוסד מת-אים שאינו סגור, אשר ידאג לצרכיו הגופניים ויאפשר לו לחיות את חייו על-פי רצונו.

כיתיים אין בישראל מוסד מתאים. על כן הם היו מסתפקים בשכירת יריה קטנה עבור ישראל, ובמטפלת שמישרה-הרווחה ישלח אליו מדי פעם, כדי שתטפל בצרכיו הבסיסיים.

לפני חודש ברח ישראל מהמוסד, והוא משוטט לו כעת להנאתו במדינה. מאז הוא נראה כנכנס של חרדים, בישיבה בירושלים,

אלי חסד, העולם הזה

פרקליט רנ

ובמקומות אחרים בארץ. הרופאה המטפלת בו הצהירה שאינו זקוק לאישפוז, אבל הוועדה הפסיכיאטרית, שדנה בעניינו כמה פעמים, אינה מוכנה לשנות את המצב. בעיקבות הפנייה לבג"ץ התקבלה הסכמת מישרד-הבריאות להחזיר את עניינו של יש-ראל לוועדה הפסיכיאטרית, שתדון בו עד לאמצע חודש נובמבר. אם תחליט הוועדה לשחררו מהמוסד, יהיה צורך למצוא מקום מתאים עבורו, מכיוון שהוריו אינם מוכנים להתמודד עם הבעיה. אם תחליט הוועדה להמשיך לאשפוז, ימ-שיכו עורכיה-הורן ורנן והאופטמן במאבקם לשיחרורו.

כג"ץ את ישראל, תשחרר אותו, יהיו בנייה-מישפחה מעוניינים בפירסום. האב אמר שצריך רק לראות את בנו כדי להשתכנע שהוא שונה מאחרים. הוא צריך להיות סגור במוסד! רואים מייד שהוא שונה ממאה אלף אנשים אחרים, וזה כבר מספיק" האב מודה שבנו נימוסי, וכאשר נשאל אם בנו מסוכן סיפר את סיפור נסיעתו של ישראל לביירות, את העובדה שהתפשט עירום באי-לת, ועל-כך שורק אבנים על מונית בחיפה. "אין כאן עניין של רעים וטובים", אמרים נציגי האגודה לזכויות האזרח. גם הם יודעים שלהורים קשה לטפל בכנס המגודל והמוזר. אבל אין הם חושבים שאדם כמו ישראל,

הגרון

(המשך מעמוד 15)
השלישי. מלך פרוסיה הפך ב-1970 לקיסר גרמניה.

פרוסיה אינה רק מושג גיאוגראפי. פי. היא גם מושג רוחני, היסטורי.

בגרמניה המערבית יש כיום איוון בין הדרום הקאטולי והצפון הפרוטסטנטי. חבלי-הריין, שבו שוכנת העיר בון, הוא כעל אוריינטציה היסטורית מערבה, לעבר צרפת ואירופה המערבית. ואילו פרוסיה הסתכלה לא אחת בהיסטוריה שלה מיוזחה, לעבר המרחבים הגדולים של רוסיה.

המושג DRANG NACH OSTEN, הרחף אל המזרח, הוא פרוסי. היונקרים הפ-רוסיים, ששלטו בצבא הגרמני, היו בעלי אה-דה מסורתית לרוסיה.

גרמניה מאוחרת חרשה, שבה תקום ל-תחייה המסורת ההיסטורית הפרוסית, תהיה ארץ מרכז-אירופית, שבה יתמודדו וישתלבו שתי המגמות — המערבית והמזרחית. היא תהיה מטיבעה מרכז של אירופה חרשה, שלא תהיה עוד "אירופה המערבית" בלבד, אלא אירופה גדולה, מן האוקיינוס ועד לסיביר.

כל המגמות האלה היו קיימות בעבר. אחרי הספקה של 45 שנים הן חוזרות וקיימות. עזרת נוספת לכך שאי-אפשר לבטל את הנתונים ה-היסטוריים, שמקורם בגיאוגראפיה.

המהפכה הגרמנית היא כה מרתקת, עד כי כמעט ואיננו שמים לב לשורה שלמה של מהפכות, המתחוללות כרגע זה בעולם.

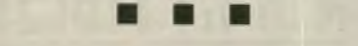
ביום שהמוני ברלין רקדו לרגלי שער ברנדנבורג, נערכו בחירות בארץ שהיתה פעם מושבה גרמנית: נאמיביה.

יאסר ערפאת הנאמיבי חזר הי-ביתה. הכובש הדרום-אפריקאי עשה הסכם עם אירגון-המחבלים. אחרי 70 שנה, מסר את השילטון לידי העם הכבוש.

בני-יורק, העיר היהודית הגדולה ביותר בעולם, נבחר ראש-עירייה כושי. שני-שלי-שים של האזרחים היהודיים הצביעו נגדו. יחסי-הכוחות בציבור האמריקאי משתנים.

כמוסקוה נערכה הפגנה המונית גלוייה נגד המהפכה הבולשביקית, נגד לנין, נגד המישטר. נשיא ארצות-הברית עומד להיפגש עם מיכאיל גורבאצ'וב — כדי לעזור בהצלת שרדי המישטר הקומוניסטי מהתמוטטות פתאומית וטוטאלית.

העולם משתנה במהירות-הבזק. החרות מנצחת — חרות העמים וחרות האדם.

כל משתנה — אך לא אצלנו. אצלנו שולטת הסיסמה: "עיצרו את העולם, אנתנו רוצים לרדת!"

אצלנו עדיין שולטת האשליה המטומטמת, שניתן למנוע בכוח מעם שלם להנף את דגלו ולהגשים את מאווייו הלאומיים.

אצלנו עדיין שולטת האמונה האנאכרו-ניסטית שהכוח הגס יכול לגבור על מגמות היסטוריות, שרובה חזק מדגל, שהטנק יעיל מהכלכלה.

גם אנחנו נלמד בסופו של דבר. אחרי כל האחרים. אילו נשאלו עוברים ושבים בברלין לפני חודש "האם ייתכן איחוד מחדש של גרמניה בימינו?" היו 100 מתוך 100 עונים: "לא!" **גם אצלנו לא מאמינים שתקום מדינה פלסטנינית ויהיה שלום.**

דך חדש

(המשך מעמוד 31)

הספר, כולל. תרשים קטן של מבנה רשת טורר ערבית, כרוך בכריכה קשה מאוירת באיור חרטום ובו גרון, אצבעות כרותות ורגלי אשה בעקבים גבוהים. הכל, או הרוב, בצבע רם. כצפוי.

הפתעה קטנה מוזמנת לקורא על גב הכריכה. שם מוצג המחבר, צבי הרולד, כ-רופא בכיר ופרופסור לרפואה המתמחה בכירורגיה אורתופדית: אדם ש-התחנך בתל-אביב בשנות ה-30' ושירת בנותרות ובמילח-מת-העצמאות, נדר הרבה ברחבי הארץ, למך רפואה בפאריס ועכשיו פנה לכתיבת סוג הספרים האהוב עליו (גם עלי).

נשמע מרתק.

או שיהיה בהצלחה, פרופסור.

מ. אוהיון

תערוכות

סיכוי לפלוראליזם

אם קיים סיכוי לפלוראליזם אמנותי בארץ הקטנה שלנו, קרוב לוודאי שיהיה זה מתוך לתל-אביב. למשל: במרכז על שם סמילנסקי

דורית יעקבי וחומרים, עניים

ברחובות שאותו מנהלת עדה נאמן. בין הרבה פרויקטים הוצג בו, בעונה שעברה, "ציור מן הטבע" שחשף מן חשוב בציור הישראלי. ועכשיו — תערוכה של הציירת הצעירה דורית יעקבי שהוצגה קודם לכן במוסיאון עין חרוד. תשומת-הלב וההערכה שלהם זכתה משמחים ומעוררים תיקות לגבי שיקול-דעת של אוצרים.

יעקבי עיכלה את השפעות האמנות הע-ידי, התרשמה מן היופי שבחומרים פשוטים, אבל לא הסתפקה בהישג קודמיה, אלא הוטר-פה לחפש (ואף מצאה) רכיבי ביטוי ייחודיים מרשימות. יעקבי משתמשת, כאמור, בחומי רים עניים: קירעי ניירות, זפת, שיברי זכוכי יות, חבלים, קרשים, חוטי-ברזל, מיכרשת-שיער ישנה, סיכות, חלקים ממישחק של יל-דים. אידסוף פריטים מושלכים אל הציור ר-עוברים תהליך של שינוי ותמורה כשהם מקובצים יחדיו, נצבעים, מורכבים אל הנייר ומתכסים לפה שקופה וקשה.

המיצור הזה, שעלול היה להיראות מיקרי וחסר-גבולות, מתוכנן להפליא ומעיד על תבונת כפיים. התוצאה מורה על זכייה בשני העולמות: זה של הכאוס וזה של הסדר. ההצלחה נובעת מקיומם הכרוך של ניגודים: בנייה של שבר; יצירה של תהליך התפוררות; עושר רב בתוך מסה של חומרים בנאליים; תחושה עזה של חיים, חושניות ויופי בניירות שהמנות והאבל, החרדה, הריק הבלבליה מציצים מכל קפל שכחה; הליכה פנימה לצד החצנה והתרסה. חומרים יומיימים נבלעים בשפה ציורית שאין לה תרגום מילולי, ציור לבוא ולהתבונן בשילוב הזה, בחגיגה היפה הזו.

שרה בין